

Stockholm 29/11 2008

Ett inlägg från alternativmedicinen om boken Salvekvick och kvacksalveri av Simon Singh & Edzard Ernst.

Dessa herrar tillsammans med professor **Martin Ingvar** är goda representanter för en mental intellektuell elit som tror att livet går att bevisa i ett provrör, där man också kan finna alla svar på sanningen. Dessa fysikalister menar att människan är en fysikalisk köttklump och ingenting annat, och i denna hypotes ska resten av mänskligheten infoga sig.

Dessa personer utger sig för att sitta inne med sanningen, vilket vittnar om en stor livsokunnighet. Verkligheten och naturen är oändligt mycket större än dessa herrars livssyn. Livet och naturen låter sig inte analyseras och vetenskapligt bevisas av människan **utan måste upplevas av var och en själv**. Visserligen skulle nog Simon Singh & Edzard Ernst som bara uttrycker sanningen inte hålla med om detta. Vetenskap enligt min mening ska syssla med att förstå materien i dess mätbara omfång som sen kan ligga till grund för större förståelse av naturen och livets olika lagar och ingenting annat.

Dessa män ser som sin uppgift att rädda världen och skydda sina medmänniskor från att bli lurade av kvacksalvare som är en samling lurendrejure som inte kan åstadkomma något som har med läkning att göra, och skulle något ske så är det enbart placebo d v s inbillning från patientens sida!

Skulle man nu inse att livet kanske är lite mer komplicerat än så är man enbart offer för en illusion. Läser man denna bok, så sågar den ALLT som har med den sk. alternativmedicinen att göra, om den inte skulle grunda sig på evidensbaserad vetenskap. Man sågar också våra argument inom alternativmedicin som går emot skolmedicinens grundsyn. Vad som blir kvar är ett **magiskt ord som kallas för "placebo"**. Man erkänner dock att stora delar av alternativmedicinen fungerar men eftersom man inte förstår varför så är det placebo. Om vi skulle titta lite kort på vad som göms i begreppet placebo, ge det en struktur och ett innehåll kan man konstatera följande. Alla alternativa skolor arbetar förutom med det **kroppsliga som är huvudjobbet**, även med ett självklart fenomen som kallas för personligheten. I detta begrepp infinner sig våra tankar – det mentala, och våra känslor - det emotionala, som ännu inte är mätbart för vetenskapens än så länge för grova verktyg.

I varje personlighetsutveckling handlar det om att få ett närmande mellan tanke och känsla. När framförallt det känslomässiga blir allt för engagerat i dagliga konflikter med sig själv och dess omgivning eller långsiktiga konflikter som man inte är mogen att lösa, uppstår en känslomässig broms som får ett gensvar i vår organism som gör oss även kroppsligt sjuka.

Läkarvetenskapen har ännu inte förstått att tankar och känslor spelar en mycket stor roll i utvecklandet av sjukdomar ända ner till degenerativa tillstånd.

Eftersom det inte går att bevisa tankar och känslor i samband med sjukdom kan det heller inte existera. I begreppet placebo döljer sig någonting som den

evidensbaserade medicinen inte har några verktyg för förutom att ge undertryckande medicinering som skjuter upp konflikten, men tyvärr inte löser den.

Den vakne kan också konstatera att det uppstår en intressekonflikt här.

Alternativmedicinen börjar ta plats och ekonomi från skolmedicinen. Detta är inget nytt under historiens gång. Jag tänker på Schopenhauers visa ord. ”Alla sanningar går igenom tre stadier. Först så blir de förlöjligade. Sedan våldsamt motarbetade. Slutligen blir de accepterade som alldeles självklara.” Behöver väl inte nämna var vi befinner oss nu!

Alla vet väl också att jorden är platt... Eller har varit, eller hur var det nu i vår begränsade vetenskapliga värld? Placebo vill jag verkligen påstå har substans och handlar inte om något immatriellt som man tycks tro. Efter att ha lyssnat på människor under mer än 25 år som terapeut så inser man att det inte går att lösa de stora medicinska frågorna om man inte tar hänsyn den känslomässiga delen av människan

Tiden är inne att känna och tänka själv och ifrågasätta auktoriteter även om de tillhör vetenskapens gudar, i alla fall om man får tro dem själva, och med direktlinje till vetenskapens himmelrike!

Vad som saknas idag inom sjukvården är enligt min mening bl.a. Sokrates insikt där den sanna ödmjukheten döljer sig i förståelsen över hur ytterst lite vi begriper av verkligheten och även i medvetenhetshänseende.

Att ta bort ETT symtom som är evidensbevisat och framkalla tio nya symtom (med socialstyrelsens välsignelse) där många på sikt kan leda till nya lidanden och t o m död talas det mycket litet om. I västvärlden dör man inte av läkemedel eller felaktiga skolmedicinska åtgärder utan man dör av sjukdomar. Detta är genialt eftersom man aldrig behöver ta ansvar för vad man ställer till med. Man vet mycket väl att det krävs stora insatser att bevisa motsatsen och man kan lugnt pressa i folk nya evidensbaserade mediciner från den ständigt ökande läkemedelsindustrin.

I min värld kallar jag detta för hyckleri eller varför inte kvacksalveri.

Henrik Hellberg

Huvudlärare i zonterapi sedan 25 år
på Axelsons Gymnastiska Institut